

Biuro Rzecznika
Małych i Średnich Przedsiębiorców

KANCELARIA SENATU

03980200501511
RPW/19541/2021 P zał.
2021-09-08 rej. Kamela Iwona

Warszawa, 3 września 2021 r.

WPL.716.2021.GS

Pan
Kazimierz Kleina
Senator Rzeczypospolitej Polskiej
Przewodniczący Komisji Budżetu
i Finansów Publicznych
ul. Wiejska 6/8
00-902 Warszawa

Szanowny Panie Przewodniczący

działając na podstawie art. 8 pkt 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. o Rzeczniku Małych i Średnich Przedsiębiorców¹, który stanowi, że do zadań Rzecznika należy opiniowanie projektów aktów normatywnych dotyczących interesów przedsiębiorców oraz zasad podejmowania, wykonywania lub zakończenia działalności gospodarczej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, uprzejmie przekazuję opinię dotyczącą uchwalonej przez Sejm Rzeczypospolitej Polskiej ustawy z dnia 11 sierpnia 2021 r. *o zmianie ustawy o usługach płatniczych*².

Rzecznik Małych i Średnich Przedsiębiorców³ popiera postulat wprowadzenia rozwiązań mających na celu zapewnienie możliwości korzystania przez wszystkie grupy społeczne z preferowanych przez nie form płatności, w tym także płatności gotówkowych.

Mając powyższe na względzie, należy przywołać, znajdujący się obecnie na etapie konsultacji publicznych, sporządzony w dniu 26 lipca 2021 r. projekt *ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych*

¹ Dz. U. z 2018 r. poz. 648.

² Druk senacki nr 485, dalej "ustawa z dnia 11 sierpnia 2021 r."

³ Dalej „Rzecznik MŚP”.

oraz niektórych innych ustaw⁴, który przewiduje m.in. wprowadzenie rozwiązań mających na celu popularyzację płatności bezgotówkowych. Analiza ustawy z dnia 11 sierpnia 2021 r. oraz projektu z dnia 26 lipca 2021 r. wskazuje na istnienie istotnego rozdźwięku pomiędzy następstwami wprowadzenia obu regulacji. Przepisy ustawy z dnia 11 sierpnia 2021 r. mają służyć zapewnieniu uczestnikom rynku możliwości korzystania z płatności gotówkowych wobec zjawiska „wypierania” płatności w tej formie przez płatności bezgotówkowe. Tymczasem zmiany przewidziane w projekcie z dnia 26 lipca 2021 r. zmierzają w odwrotnym kierunku i zakładają popularyzację płatności bezgotówkowych właśnie poprzez uczynienie tych płatności korzystniejszą formą realizowania transakcji. Chodzi tutaj w szczególności o przewidziane w powyższym projekcie preferencje podatkowe dla obrotu bezgotówkowego oraz ustanowienie górnego progu rozliczeń gotówkowych w kwocie 20 tys. zł, po przekroczeniu którego konsument, zawierając transakcję z przedsiębiorcą, będzie *de facto* zobowiązany do skorzystania z bezgotówkowych form płatności⁵.

Skutkiem wejścia w życie obu powołanych wyżej aktów będzie sytuacja, w której dokonywanie transakcji w formie bezgotówkowej stanie się korzystniejsze, czy też nawet obowiązkowe, a płatności gotówkowe zachowają jedynie ograniczone znaczenie, częściowo dzięki gwarancjom wprowadzonym na mocy art. 1 ustawy z dnia 11 sierpnia 2021 r. Konsekwencją tego będzie po pierwsze utrudnienie wykonywania działalności gospodarczej przedsiębiorcom opierającym się dotychczas na transakcjach gotówkowych. Po drugie przedmiotowe zmiany mogą stać się bodźcem do poszukiwania przez niektórych uczestników rynku rozwiązań mających na celu utrudnienie konsumentom dokonywania płatności w formie gotówkowej, czyli do działań w kierunku odwrotnym do celów przyświecających ustawie z dnia 11 sierpnia 2021 r. Mając to na względzie Rzecznik MŚP zwraca się z wnioskiem o rozważenie uzupełnienia ustawy z dnia 11 sierpnia 2021 r. o przepisy pozwalające na zachowanie równowagi pomiędzy obiema formami płatności, tak aby wybór jednej z tych form pozostał dobrowolną decyzją stron umowy.

⁴ Nr projektu w wykazie prac legislacyjnych Rady Ministrów: UD260, dalej „projekt z dnia 26 lipca 2021 r.”. Projekt zakłada realizację programu społeczno-gospodarczego „Polski Ład” w sferze podatków.

⁵ Zob. szerzej: opinia Rzecznika MŚP z 30 sierpnia 2021 r., znak: WPL.705.2021.ZS, skierowana do Ministra Finansów, Funduszy i Polityki Regionalnej, w związku z pracami nad projektem ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz niektórych innych ustaw (UD 260).

Niezależnie od powyższego Rzecznik MŚP wnosi również o wydłużenie określonego w art. 2 ustawy z dnia 11 sierpnia 2021 r. terminu wejścia w życie proponowanych rozwiązań z 30 dni do 3 miesięcy od dnia ogłoszenia ustawy. Termin trzydziestodniowy może bowiem okazać się zbyt krótki na przygotowanie się przez przedsiębiorców do wypełniania nowych obowiązków.

Pragnę również przekazać otrzymane przez Rzecznika MŚP stanowiska przedsiębiorców i zrzeszających ich organizacji co do zmian wprowadzanych na mocy ustawy z dnia 11 sierpnia 2021 r.

Zwracam się z uprzejmą prośbą o rozważenie załączonych uwag i wniosków w toku dalszych prac nad przedmiotową ustawą.

Z poważaniem
Sup. Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców
dyrektor Generalny
mgr. pr. Marek Woch

Załączniki:

- 1) Uwagi Konfederacji Lewiatan z 09.06.2021 r.;
- 2) Uwagi Polskiej Izby Handlu z 14.06.2021 r.;
- 3) Uwagi spółki Platinum Wellness sp. z o.o. z 25.08.2021 r.

Biuro Rzecznika
Małych i Średnich Przedsiębiorców

Warszawa, 30 sierpnia 2021 r.

WPL. 705. 2021. ZS

Pan

Tadeusz Kościński

**Minister Finansów, Funduszy i Polityki
Regionalnej**

ul. Świętokrzyska 12

00-916 Warszawa

Szanowny Panie Ministrze

działając na podstawie art. 8 pkt 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. o Rzeczniku Małych i Średnich Przedsiębiorców¹ oraz w związku z pracami nad projektem z dnia 26 lipca 2021 roku *o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz niektórych innych ustaw (UD 260)*, proszę przyjąć poniższe ogólne uwagi. Natomiast szczegółowe zawarte zostały w załączonej tabeli.

Rzecznik Małych i Średnich Przedsiębiorców² zauważa, że skutkiem wprowadzenia zaproponowanych rozwiązań podatkowych będzie zwiększenie obciążeń podatkowo-składkowych dla zdecydowanej większości przedsiębiorców z sektora mikro, małych i średnich przedsiębiorców. Na zwiększeniu kwoty wolnej od podatku oraz podniesieniu drugiego progu podatkowego zyskają jedynie przedsiębiorcy o najniższych dochodach, rozliczający się na zasadach ogólnych. Nie obejmą one przedsiębiorców rozliczających się podatkiem liniowym, czy też podatkiem od przychodów ewidencjonowanych. Wszyscy jednak będą musieli ponieść koszt wynikający z wprowadzenia skorelowanej z dochodem składki zdrowotnej w wysokości 9%, której nie będą mogli odliczyć od podatku. Analogicznie sytuacja ma się w kontekście ujętych w projekcie ulg podatkowych i mechanizmów uszczelniających. Ulgi skierowane zostały wyłącznie do wąskiej grupy przedsiębiorstw, podczas gdy negatywne zmiany, np. dotyczące opodatkowania leasingu operacyjnego dotyczą szerokiej rzeszy firm.

¹ Dz. U. z 2018 r. poz. 648

² Dalej: „Rzecznik”

Planowany przez rząd termin wprowadzenia reformy przypada na okres bezpośrednio po lockdownie, który dotkliwie dotknął bardzo wiele firm. Podniesienie obciążenia podatkowo-składkowego z 19% na 28% dla ponad 700 000 przedsiębiorców rozliczających się podatkiem liniowym zdecydowanie utrudni odrobienie strat związanych z przymusowym wielomiesięcznym zamknięciem przedsiębiorstw m.in. dlatego, że banki nie chcą słyszeć o kredytach dla branż dotkniętych lockdownem. Firmy te mogą uzyskać pieniądze na odtworzenie środków trwałych i potrzebne inwestycje wyłącznie z własnego dochodu, a projektowane zmiany zakładają zmniejszenie tej możliwości o 9% w skali roku. Dlatego zasadnym jest przesunięcie prac nad tak daleko idącymi zmianami podatkowo-składkowymi przynajmniej o rok z zastrzeżeniem, że rząd nie będzie w tym czasie blokował działalności gospodarczej.

Rzecznik uznaje za zasadne wskazać także, że zgodnie z wytycznymi Trybunału Konstytucyjnego (np. z dnia 15 lutego 2005 r. sygn. akt K 48/04), minimalne *vacatio legis* dla zmian w podatkach dochodowych powinno wynieść co najmniej miesiąc. Przepisy projektowanej ustawy wchodzące w życie z dniem 1 stycznia 2022 r. powinny więc zostać opublikowane w Dzienniku Ustaw do dnia 30 listopada 2021 r. Zatem, aby Senat oraz Prezydent mogli skorzystać z przysługujących im konstytucyjnych terminów, projekt ustawy winien zostać rozpatrzony w trzech czytaniach Sejmu we wrześniu albo ewentualnie w pierwszych dniach października 2021 r.

Wobec tak licznych uwag zgłaszanych w toku konsultacji społecznych, rzetelne odniesienie się do nich przez projektodawcę, przyjęcie projektu przez rząd oraz prace w komisjach sejmowych przez okres jedynie kilku tygodni wydają się niezwykle trudne do spełnienia w kontekście zasad prawidłowej legislacji. Rzecznik postuluje rozważenie przesunięcia w czasie przeprowadzenia reform (np. do dnia 1 stycznia 2023 r.) celem przedłużenia procesu konsultacji publiczno-społecznych oraz wypracowania nowej wersji reformy podatkowej, która w większym stopniu uwzględni interesy mikro, małych i średnich przedsiębiorców.

Ustawa tak dogłębnie zmieniająca prawo podatkowe powinna mieć stosowne *vacatio legis*. Zwłaszcza, że wyznaczony przez Trybunał Konstytucyjny okres miesięcznego *vacatio legis* jawi się jako termin absolutnie minimalny. Zaś w postulatach wysuniętych przez

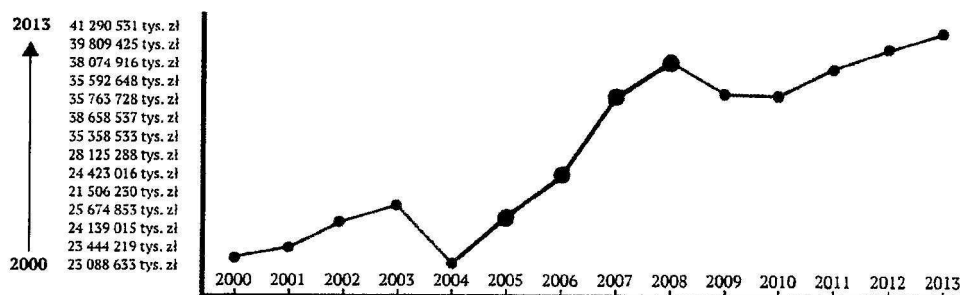
Rzecznika oraz organizacje zrzeszone w Radzie Przedsiębiorców przy Rzeczniku zwanych potocznie „Dziesiątką Rzecznika MŚP” ten okres powinien wynosić minimum 6 miesięcy.

Istnieją także poważne wątpliwości co do uzyskania przez rząd zakładanych wpływów podatkowo-składkowych oraz zbilansowania wydatków budżetowych po przeprowadzonych zmianach. Zastrzeżenia w tej kwestii zgłasza Rada Naukowa przy Rzeczniku składająca się z przedstawicieli wszystkich uczelni ekonomicznych w Polsce oraz wydziałów ekonomicznych innych uczelni. W przyjętym przez tę radę stanowisku czytamy: *„Wprowadzenie propozycji podatkowych Polskiego Ładu w wersji silnie socjalnej umożliwi rolowanie długu w perspektywie kilku lat, ale jednocześnie wprowadzi progresywny wzrost zadłużenia publicznego i duże trudności z powrotem do deficytu budżetowego na poziomie poniżej 3% PKB. W efekcie może to za kilka lat doprowadzić m.in. do konieczności wdrożenia procedury nadmiernego deficytu, utraty wiarygodności naszego kraju na międzynarodowych rynkach czy wyższego ryzyka niewypłacalności państwa, prowadzącego do deprecjacji złotego poprzez m.in. wyższe koszty obsługi długu przy wyższych stopach procentowych. Może to się również wiązać z koniecznością znacznej podwyżki podatków, jak również wprowadzenia nowych danin, które będą prowadziły do pauperyzacji społeczeństwa i zmiany praw własności”³.*

Podatek liniowy po wprowadzeniu go w 2004 roku okazał się znakomitym instrumentem podatkowym. W ciągu kilku kolejnych lat doprowadził do 100% wzrostu wpływów budżetowych z tego podatku.

W 2004 roku został wprowadzony podatek liniowy

Podatek dochodowy od osób fizycznych - wpływy do budżetu:

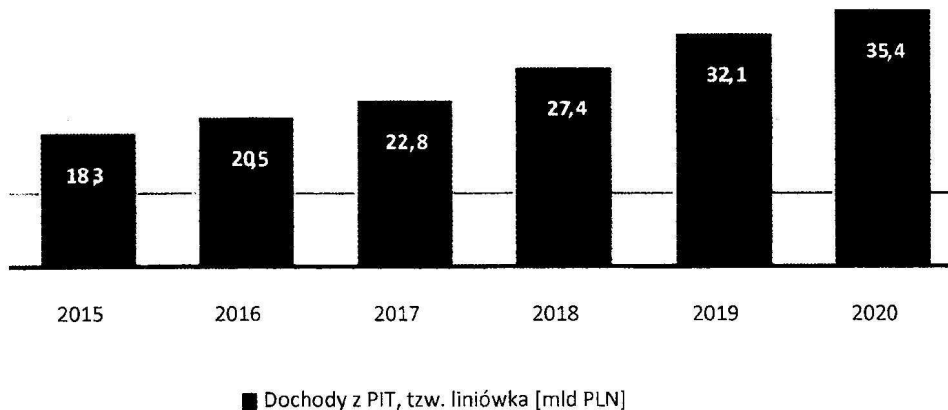

³ Zob. w zał. stanowisko do Pana Mateusza Morawieckiego Prezesa Rady Ministrów z 21 lipca 2021 r.

Zawarte w OSR dane dotyczące tego podatku pokazują, że w ostatnich kilku latach wpływy z tego podatku podwoiły się.

**Wpływy z PIT podatników prowadzących działalność
według 19% stawki w latach 2015 -2020**

Tak znaczne podniesienie obciążenia dla przedsiębiorców rozliczających się tym podatkiem zniechęci ich do utrzymywania tej formy rozliczania się z fiskusem, spowoduje odpływ do innych sposobów opodatkowania (spółki z o.o., spółki komandytowe lub przejście na zasady ogólne), zachęci do optymalizacji podatkowych i mnożenia kosztów. Doprowadzi to do spadku dochodów budżetowych, a więc zakładane przez Ministerstwo Finansów zrównoważenie wydatków nie nastąpi, przez co opisane przez Radę Naukową powyżej zagrożenia mogą stać się realne.

Biorąc pod uwagę powyższe, jak również szczegółowe odniesienia do projektowanych zmian, które zostały zawarte w załączonej tabeli, zwracam się z uprzejmą prośbą o ich uwzględnienie w dalszych pracach legislacyjnych.

Z pozdrowieniami
Biuro Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców
Adam Abramowicz
Adm. Krajowy

prof. dr hab. Jan Klimek (Szkoła Główna Handlowa – przewodniczący Rady Naukowej)
prof. dr hab. Mariusz Popławski (Uniwersytet w Białymstoku)
prof. dr hab. Konrad Raczkowski (Społeczna Akademia Nauk)
dr hab. Rafał Dowgier, prof. UwB (Uniwersytet w Białymstoku)
dr hab. Grzegorz Krzos, prof. UEW (Uniwersytet Ekonomiczny we Wrocławiu)
dr hab. Adam Mariański, prof. UŁ (Uniwersytet Łódzki)
dr hab. Przemysław Niewiadomski, prof. UZ (Uniwersytet Zielonogórski)
dr hab. Tomasz Długosz (Uniwersytet Jagielloński)
dr hab. Marcin Gołębski (Uniwersytet Ekonomiczny w Poznaniu)
dr hab. inż. Agnieszka Stachowiak (Politechnika Poznańska)
dr Małgorzata Kosała (Uniwersytet Ekonomiczny w Krakowie)
dr Rafał Kozłowski (Uniwersytet Ekonomiczny w Katowicach)

Warszawa, 21 lipca 2021 r.

Pan
Mateusz Morawiecki
Prezes Rady Ministrów
Al. Ujazdowskie 1/3
00-583 Warszawa

Szanowny Panie Premierze,

Rada Naukowa przy Rzeczniku Małych i Średnich Przedsiębiorców z uwagą zapoznała się z przedstawionymi założeniami zmian w prawie podatkowym w ramach tzw. Polskiego Ładu. Wspomniane propozycje stały się jednocześnie przedmiotem dyskusji w środowiskach akademickich. Jako efekt tej uniwersyteckiej wymiany zdań i konstruktywnych uwag Rada Naukowa pragnie przedstawić Panu Premierowi wnioski oraz sugestie kierunkowych zmian przy dalszych działaniach na rzecz polskich przedsiębiorców.

Na wstępie Rada Naukowa pragnie wyrazić zadowolenie z planów zwiększenia kwoty wolnej do 30 tys. zł, a także podniesienia kwoty I progu podatkowego do 120 tys. zł.

W opinii Rady Naukowej kwota wolna od podatku powinna być jednolita i dostępna dla każdego podatnika, w tym również rozliczającego się podatkiem liniowym, niezależnie od wysokości osiąganego dochodu. Jednocześnie podniesienie progu podatkowego, wobec jego niewaloryzowania od kilkunastu lat, jest krokiem w dobrą stronę. Należy jednak zwrócić uwagę na kwestię relacji płac w gospodarce do limitu progu podatkowego. W ocenie Rady Naukowej progi podatkowe powinny odzwierciedlać poziom płac. Tymczasem podniesienie progu podatkowego jedynie o niespełna 35 tys. zł (wzrost o 40%) nie rekompensuje wzrostu wynagrodzeń, powodując, że próg podatkowy nadal pozostaje w niekorzystnej relacji do wynagrodzeń w gospodarce. Dodatkowym ryzykiem jest tu również inflacja, która będzie powodować, iż wielu podatników znajdzie się w II progu podatkowym mimo braku realnego wzrostu ich wynagrodzeń.

Poważne wątpliwości opinii publicznej wzbudziła kwestia planowanego uzależnienia składki zdrowotnej przedsiębiorców od dochodów oraz braku możliwości jej odliczenia. W rezultacie efektywna stopa opodatkowania wzrośnie, a zwiększenie obciążeń będzie bardziej dotkliwe wraz ze wzrostem dochodów. W ocenie Rady Naukowej trafionym rozwiązaniem w tej kwestii jest określenie maksymalnej składki zdrowotnej która w ciągu roku nie powinna przekraczać kwoty wyliczonej od 30-krotności prognozowanego średniego wynagrodzenia. Jest to rozwiązanie wzorowane na mechanizmie ograniczenia, dotyczącego składek na ubezpieczenia społeczne.

Implementacja zaproponowanych wyżej rozwiązań niewątpliwie będzie wiązać się z dodatkowymi kosztami dla budżetu państwa. Aby ją zredukować, Rada Naukowa proponuje wdrożenie rozwiązań podatkowych sugerowanych przez Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców w postaci:

- a) wprowadzenia podatku dla firm niemających rezydencji podatkowej w Polsce. Transakcje dokonywane przez te przedsiębiorstwa w ramach działalności na terenie Polski byłyby obłożone podatkiem przychodowym od 0,5 do 1,5 % wartości wpłat i odprowadzane do budżetu państwa,
- b) zastąpienia CIT podatkiem przychodowym o stawce 0,5 % - 1,5 %. Pozytywnymi efektami zmiany obliczania podatku będzie jego powszechność, uwolnienie przedsiębiorców od biurokracji związanej z dotychczasowym sposobem jego wyliczania, a także zwiększenie bezpieczeństwa prowadzenia obrotu gospodarczego.

Panie Premierze,

niezależnie od powyższych rekomendacji Rada Naukowa pragnie równolegle wskazać, iż wprowadzenie propozycji podatkowych Polskiego Ładu w wersji silnie socjalnej umożliwi rolowanie długu w perspektywie kilku lat, ale jednocześnie wprowadzi progresywny wzrost zadłużenia publicznego i duże trudności z powrotem do deficytu budżetowego na poziomie poniżej 3% PKB. W efekcie może to za kilka lat doprowadzić m.in. do konieczności wdrożenia procedury nadmiernego deficytu, utraty wiarygodności naszego kraju na międzynarodowych rynkach czy wyższego ryzyka niewypłacalności państwa, prowadzącego do deprecjacji złotego poprzez m.in. wyższe koszty obsługi długu przy wyższych stopach procentowych. Może to się również wiązać z koniecznością znacznej podwyżki podatków, jak również wprowadzenia nowych danin, które będą prowadziły do pauperyzacji społeczeństwa i zmiany praw własności.

W ocenie Rady Naukowej konieczna wydaje się promocja przedsiębiorczości oraz samej pracy (wspierając płacę za wykonaną pracę, a nie „nagradzającą” zasiłkiem za brak pracy). Wypłata niektórych świadczeń socjalnych powinna być zatem powiązana z podjęciem zatrudnienia, co umożliwi kilkuset tysiącom osób powrót na rynek pracy z szarej strefy i życia opartego na skumulowanych zasiłkach socjalnych. Pozwoli to w efekcie na zmniejszenie sztywnych wydatków budżetu państwa oraz jednostek samorządu terytorialnego, a jednocześnie pozwoli pozyskać wyższe wpływy z poszerzonej bazy podatkowej. Zwiększy to zarazem dostępność pracowników na rynku pracy, co wpłynie pozytywnie na stabilizację wzrostu wynagrodzeń, zmniejszając presję inflacyjną.

Obok planowanych zmian w zakresie szczegółowego prawa podatkowego warto byłoby podjąć także działania mające na celu poprawienie relacji pomiędzy organami podatkowymi a podatnikami, w tym przedsiębiorcami. Służyć temu powinna nowa kodyfikacja ogólnego prawa podatkowego. Prace w tym zakresie były prowadzone w latach 2014-2019 przez Komisję Kodyfikacyjną Ogólnego Prawa Podatkowego i zakończyły się złożonym w Sejmie RP projektem ustawy, który jednak ze względu na zasadę dyskontynuacji prac parlamentarnych nie został uchwalony. Projekt ten zakładał szereg rozwiązań prawnych, których celem miało być m.in. wprowadzenie mechanizmów prawnych chroniących pozycję podatnika w jego kontaktach z administracją skarbową, uproszczenie niektórych procedur podatkowych czy upowszechnienie stosowania komunikacji elektronicznej.

Rada Naukowa przy Rzeczniku Małych i Średnich Przedsiębiorców

Wydaje się, że w ramach prac nad programem "Polski Ład" należy podjąć wysiłek ponownego przygotowania nowej ordynacji podatkowej, która jest aktem wiekowym, wielokrotnie nowelizowanym i nieadekwatnym do postępujących w ostatnich latach szybkich przemian społeczno-gospodarczych. Będzie to stanowiło uzupełnienie proponowanych zmian wpływających na wysokość obciążeń podatkowych. Obok wysokości podatku, z punktu widzenia przedsiębiorców, zasadnicze znaczenie ma bowiem sfera relacji z administracją skarbową, którą reguluje właśnie ordynacja podatkowa.

Panie Premierze,

mając na uwadze powyższe, Rada Naukowa zwraca się z wnioskiem o uwzględnienie w dalszych pracach przedstawionych uwag, a także postulatów zgłoszonych przez Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców. Przedstawione korekty systemu będą działały z korzyścią dla budżetu państwa, a także polskich przedsiębiorców.

Z wyrazami szacunku

Prof. dr. hab. Jan Klimek
Przewodniczący Rady Naukowej przy
Rzeczniku Małych i Średnich Przedsiębiorców

Uwagi z dnia 30 sierpnia 2021 r. zgłaszane przez Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców do projektu z dnia 26 lipca 2021 r. ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz niektórych innych ustaw (UD260), w zakresie dotyczącym proponowanych zmian w obowiązujących ustawach:

Lp.	Jednostka redakcyjna projektu ustawy	Jednostka redakcyjna zmienianej ustawy	Podmiot, który przedstawi i stanowisko / opinię	Stanowisko/opinia
1.	Art. 1 pkt 7	Art. 10 ust. 2 pkt 4 (dodawany) ustawy o PIT	Rzecznik MŚP	Rozszerzenie katalogu przychodów z działalności gospodarczej o przychody z odpłatnego zbycia składników będących rzeczami ruchomymi, czyli przedmiotów umów leasingu operacyjnego, jeżeli przed zbyciem zostały wycofane z działalności gospodarczej, a między pierwszym dniem miesiąca następującego po miesiącu, w którym składniki te zostały wycofane z działalności i dniem ich odpłatnego zbycia, nie upłynęło 6 lat wygeneruje dla przedsiębiorcy chcącego wykupić taką rzecz (najczęściej – samochód osobowy) do celów prywatnych dochodowy i VAT nawet kilka tysięcy złotych więcej w momencie wykupu samochodu. Postuluje się utrzymanie dotychczasowych regulacji w powyższej kwestii.
2.	Art. 1 pkt 46	Art. 27 ustawy o PIT	Rzecznik MŚP	Proponuje się, aby przedsiębiorcy rozliczający się podatkiem liniowym wg. stawki 19% mieli także – analogicznie do tych rozliczających się na zasadach ogólnych oraz na etacie - zagwarantowane prawo do kwoty wolnej w wysokości 30 tys. zł, bez względu na wysokość osiąganego dochodu. Kwota na tym poziomie pozwala na nieopodatkowanie dochodów, które podatnik musi przeznaczyć na zaspokojenie podstawowych potrzeb życiowych, a płacący podatek liniowy przedsiębiorcy o mniejszych dochodach zostaną obciążeni mniejszą daniną (zmniejszy się dla nich podatkowy klin).
3.	Art. 1 pkt 47 i pkt 48	Art. 27b ustawy o PIT	Rzecznik MŚP	Likwidacja możliwości odliczenia składki zdrowotnej od podatku w wysokości 7,75% podstawy składki spowoduje podniesienie stawki dla przedsiębiorców rozliczających się podatkiem liniowym wg. stawki 19%, czyli do 28%. Ponadto w ocenie przedsiębiorców zaproponowane rozwiązanie: „ <i>Stanowi ukryte podniesienie obciążeń podatkowych, w szczególności dla przedsiębiorców</i> ”. W związku z powyższym obecnie obowiązujące zasady rozliczania się podatkiem liniowym nie powinny być zmieniane. Tym bardziej, że jak wynika z OSR: „ <i>Obserwowana jest również duża dynamika wpływów z tytułu podatku dochodowego od osób fizycznych (działalność gospodarcza</i>

				<p>opodatkowana 19% stawką podatku), które wzrastały odpowiednio o 12,0% - 2016/2015, 11,2% - 2017/2016, 20,2% - 2018/2017, 17,2% - 2019/2018 i 10,3% - 2020/2019".</p> <p>Jednocześnie postuluje się rozpoczęcie dyskusji na temat zmian systemowych opieki zdrowotnej i przeznaczenia części podwyższonej składki na prywatną służbę zdrowia, która zapewnia pomoc pacjentom oraz możliwości odliczenia wydatków na prywatną służbę zdrowia przez osoby opłacające wyższą składkę. Zaproponowana dyskusja w ww. tematach odpowiada modelowi niemieckiemu, o którym mowa także w OSR: „<i>Niemcy - składka jest od płacona proporcjonalnie od dochodu i odliczana (bez limitu) od podstawy opodatkowania (w przypadku ubezpieczenia ustawowego odlicza się całość, w przypadku ubezpieczenia prywatnego odlicza się je w takim tylko zakresie, w jakim ubezpieczenie prywatne odpowiada ustawowemu).</i>”</p> <p>Szerzej zob. Parlamentarny Zespół na rzecz Wspierania Przedsiębiorczości i Patriotyzmu Ekonomicznego, Przedsiębiorczość w służbie zdrowia https://zbas.scjm.gov.pl/sejm8.nsf/transmisje_arch.xsp?page=10&unid=09E5FFED6C36F775C1257F95004073BF, dostęp: 29.08.2021</p>
4.	Art. 13 pkt 6	Art. 81 ust. 2g Art. 82 ust. 2a, 2c ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanej ze środków publicznych	Rzecznik MŚP	<p>Zbyt krótki termin, aby wyliczyć prawidłowy dochód. Obliczenie składki zdrowotnej na tej podstawie będzie w praktyce niemożliwe, gdyż faktury za ubiegły miesiąc można wystawiać jeszcze do 15 dnia następnego miesiąca. Nie wynika to jednak z opieszałości samozatrudnionych, ale często jest np. skutkiem oczekiwania na akceptację pracy przez kontrahentów. Obawą są sytuacje, gdy przedsiębiorca opłaci składkę do 10 dnia miesiąca, a następnie okaże się, że zapomniał o jakiejś fakturze. Będzie musiał wówczas złożyć korektę, ale może pojawić się też niedopłata (gdzie zwrot będzie na wniosek składany wyłącznie w formie dokumentu elektronicznego, który może być złożony do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w bieżącym roku, w terminie miesiąca od upływu terminu do złożenia zeznania). Nawet jeżeli ureguluje to kilka dni później, to i tak ZUS - zgodnie z obecnymi przepisami - wykreśli go z ubezpieczenia zdrowotnego. Należy też zauważyć, że jeżeli ubezpieczony będzie prowadził więcej niż jedną pozarolniczą działalność, składka na ubezpieczenie zdrowotne będzie opłacana od sumy dochodów. Należy zadać retoryczne pytanie, czy będzie także z tego powodu posiadał „extra” dostęp do świadczeń opieki zdrowotnej?</p>
5.	Art. 1 pkt 10 lit. b tiret trzeci Art. 15 pkt 2	Art. 14 ust. 2 pkt 22 (dodawany) ustawy o PIT po art. 7a dodaje się art. 7b ustawy	Rzecznik MŚP	<p>Przepisy ustanawiające górny próg rozliczeń gotówkowych w kwocie 20.000 zł, po przekroczeniu którego konsument, zawierając transakcję z przedsiębiorcą będzie zobowiązany do skorzystania z bezgotówkowych form płatności. W przypadku gdy przedsiębiorca (obowiązany do prowadzenia ewidencji sprzedaży przy zastosowaniu kas rejestrujących) przyjmie od konsumenta zapłatę gotówką, w sytuacji, gdy konsument jest zobowiązany do dokonania płatności za pośrednictwem rachunku</p>

		o prawach konsumenta		<p>płatniczego, u przedsiębiorcy powstanie przychód w wysokości kwoty płatności dokonanej bez pośrednictwa rachunku płatniczego.</p>
6.	<p>Art. 2 pkt 26 lit. a tiret szósty</p> <p>Art. 15 pkt 2</p>	<p>Art. 12 ust. 1 pkt 16 (dodawany) ustawy o CIT</p> <p>po art. 7a dodaje się art. 7b ustawy o prawach konsumenta</p>		<p>Zaproponowane uregulowania wskazują na potrzebę popularyzacji płatności bezgotówkowych, jednakże ich skutkiem będzie utrudnienie wykonywania działalności gospodarczej przedsiębiorcom dotychczas opierającym się na transakcjach gotówkowych, a ponadto przedmiotowe zmiany mogą być bodźcem do poszukiwania przez uczestników rynku rozwiązań mających na celu utrudnienie konsumentom dokonywania płatności w formie gotówkowej, czyli do działań w kierunku odwrotnym od celów przyświecających ustawie zmieniającej.</p> <p>Ponadto zwrócić należy uwagę, że w ustawie o zmianie ustawy o usługach płatniczych (druk senacki numer 485) wprowadza się rozwiązania eliminujące możliwość ograniczania przez akceptantów oferty zawarcia umowy sprzedaży lub świadczenia usług do konsumentów, którzy dokonają zapłaty wyłącznie w formie bezgotówkowej.</p> <p>Wejście w życie obu powołanych wyżej aktów prawnych doprowadzi do sytuacji, w której dokonywanie transakcji w formie bezgotówkowej stanie się obowiązkowe (sankcjonowane opodatkowaniem przedsiębiorcy) a płatności gotówkowe zachowają jedynie ograniczone znaczenie, mniej korzystne dla przedsiębiorców z sektora MŚP.</p> <p>Mając na względzie rozdzźwięk pomiędzy następstwami zaproponowanych zmian Rzecznik wnosi o rozważenie uzupełnienia Projektu o przepisy pozwalające na zachowanie równowagi pomiędzy obiema formami płatności, w taki sposób, aby wybór jednej z tych form pozostał dobrowolną decyzją stron umowy.</p>
7.	<p>Art. 18 pkt 1, 2</p> <p>Art. 12 pkt 8</p>	<p>Art. 87 i art. 99 ustawy o VAT</p>	Rzecznik MŚP	<p>Zmniejszenie limitu płatności gotówką do 8.000 zł uznawane jest za rozwiązanie nieuzasadnione ekonomicznie (inflacja) oraz funkcjonalnie, gdyż już obecny limit 15.000 zł jest bardzo uciążliwy i niepraktyczny.</p> <p>Powyższa kwestia wymaga ponownego rozważenia, tym bardziej że niewywiązanie się z tego obowiązku – skutkuje również negatywnymi konsekwencjami dla przedsiębiorcy, o których mowa w art. 19a Prawa przedsiębiorców w brzmieniu zaproponowanym w Projekcie, czyli czasowego wyłączenia: możliwości stosowania rozliczeń kwartalnych oraz prawa do zwrotu VAT w terminie 25-dniowym.</p>
8.	<p>Art. 7 pkt 28</p>	<p>Art. 119zfo (dodawany) Ordynacji podatkowej</p>	Rzecznik MŚP	<p>Przyznanie Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej możliwości nałożenia, w drodze decyzji, kary pieniężnej w wysokości do 10 000 zł na podmiot, który pomimo prawidłowego wezwania w wyznaczonym terminie nie przekazał w postępowaniu określonym w rozdziale V działu IIIa Ordynacji podatkowej posiadanych informacji albo danych, o których mowa w art. 49 i art. 49a ustawy</p>

				o Krajowej Administracji Skarbowej (KAS), lub przekazał je w niepełnym zakresie wydaje się nadmiernym rozszerzeniem uprawnień organom skarbowym, które skutkują rozszerzeniem obowiązków i czynności administracyjnych podatników oraz nadmiernym finansowym sankcjonowaniem ich nienależytego wypełnienia.
9.	Art. 7 pkt 30	Art. 165b § 4 (dodawany) Ordynacji podatkowej	Rzecznik MŚP	Brak jest podstaw, by zasada wszczęcia postępowania w ciągu sześciu miesięcy od zakończenia kontroli nie obowiązywała również w stosunku do stanów faktycznych, w których istnieje przypuszczenie wydania decyzji z zastosowaniem klauzuli przeciwko unikaniu opodatkowania lub środków ograniczających umowne korzyści. Nie wiadomo zupełnie, jaki organ miałby stwierdzić, że w danym przypadku istnieje „przypuszczenie” wydania takich decyzji i konieczność wszczęcia postępowania – czy miałby to być organ właściwy dla podatnika, czy też Szef Krajowej Administracji Skarbowej. Co więcej „istnienie przypuszczenia” zastosowania klauzuli przeciwko unikaniu opodatkowania lub środków ograniczających umowne korzyści stanowi pojęcie nieostre, co może być wykorzystywane instrumentalnie przez organy podatkowe do wszczynania postępowań po upływie sześciomiesięcznego terminu od zakończenia kontroli.
10.	Art. 16 pkt 4-9	Rozdział 1c w dziale V (dodawany) ustawy o KAS	Rzecznik MŚP	Sceptycznie należy również ocenić wprowadzenie nowej instytucji <i>tyczasowego zajęcia ruchomości</i> , które rozszerzy uprawnienia funkcjonariuszy Służby Celno-Skarbowej, gdyż naczelnik urzędu celno-skarbowego nabywał będzie tymczasowe prawo rozporządzania ruchomościami zobowiązanego w zakresie niezbędnym do wykonania przez administracyjny organ egzekucyjny obowiązku objętego tytułem wykonawczym.
11.	Art. 3	Rozdział 5a (dodawany) ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji	Rzecznik MŚP	Wydanie przez organ egzekucyjny postanowienia o zatwierdzeniu (w całości albo części) bądź odmowie zatwierdzenia tymczasowego zajęcia ruchomości, musi zostać poprzedzone ponowną weryfikacją istnienia obowiązku, ponieważ w czasie od sporządzenia przez funkcjonariusza protokołu, do którego wpisano tymczasowo zajęte ruchomości do jego zatwierdzenia przez organ egzekucyjny, zobowiązany może wykonać zobowiązanie i uiścić należności, co spowoduje, że tymczasowe zajęcie ruchomości będzie już bezprzedmiotowe. Wprowadzenie tych regulacji spowoduje, że zobowiązany będzie mógł uchronić ruchomości przed tymczasowym zajęciem, o ile okaże dowody stwierdzające wykonanie zobowiązania albo że dochodzony obowiązek nie jest wymagalny, został umorzony, wygasł z innego powodu lub nie istnieje.
12.	Art. 33 do Art. 41		Rzecznik MŚP	Powołanie Rady do Spraw Repatriacji Kapitału, do której podatnik (lub jego przedstawiciel) będzie mógł wystąpić o opinię co do skutków podatkowych w przejściowym ryczałcie od dochodów, w jego indywidualnej sprawie (art. 33 ust. 1) wydaje się przedsiębiorcom zbędne, „ <i>bowiem nie są znane przyczyny i cele oraz tryb i zasady działania takiej instytucji</i> ”.

				Z proponowanych uregulowań wynika bowiem, że kierując się treścią opinii podmiot będzie mógł zdecydować o dalszym postępowaniu, tj. czy składać ww. wniosek do naczelnika urzędu skarbowego, czy odstąpić od składania takiego wniosku. Wniosek o opinię Rady podlega opłacie w wysokości 50 000 zł., pytanie jakie podmioty na to będzie stać.
13.	Art. 1 pkt 6	Art. 9a ust. 1, 2a, 2b i 6 ustawy o PIT	Rzecznik MŚP	Rzecznik negatywnie ocenia zaproponowaną rezygnację z możliwości opodatkowania działalności gospodarczej w formie karty podatkowej. Choć bowiem ustalenie warunków brzegowych do stosowania karty podatkowej nie jest najprostsze, sama formuła rozliczeń zachęca prostotą, a podatnicy stosujący kartę podatkową zostają zwolnieni z obowiązku prowadzenia ksiąg podatkowych, składania zeznań podatkowych oraz wpłacania zaliczek na podatek (art. 24 ustawy o zryczałtowanym podatku).
14.	Art. 9 pkt 14-22	Art. 23 – art. 26, art. 29, art. 31, art. 33, art. 36 i art. 40 rozdziału 3 (karta podatkowa) ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne	Rzecznik MŚP	Przedstawiony Projekt wprowadza zasadę, że stosowanie opodatkowania w formie karty podatkowej będzie dotyczyło wyłącznie podatników, którzy korzystali z tej formy opodatkowania na dzień 31 grudnia 2021 r. i będą kontynuować stosowanie tej formy opodatkowania. Od dnia 1 stycznia 2022r. nie będzie możliwości złożenia wniosku o zastosowanie opodatkowania w tej formie. Natomiast w uzasadnieniu do Projektu nie zostały wskazane motywy projektodawców odnośnie wygaszania opodatkowania w formie karty podatkowej, a ostatecznie likwidacji tego sposobu.
15.	Art. 2 pkt 29	Art. 16 ust. 1 pkt 15b ustawy o CIT	Rzecznik MŚP	Brak precyzyjnie określonych kryteriów, w jakich dochodzi do zjawiska „ukrytej dywidendy”, spowoduje wątpliwości podatników za każdym razem, gdy poniosą wydatek na rzecz wspólnika bądź podmiotu powiązanego.
16.	Art. 1 pkt 16	Art. 22c pkt 2 ustawy o PIT	Rzecznik MŚP	Zmiana przepisów w zakresie likwidacji amortyzacji budynków mieszkalnych i lokali mieszkalnych skutkować będzie wysokim wzrostem obciążeń podatkowych dla przedsiębiorców. Ze względu na niewprowadzenie okresu przejściowego oraz brak zachowania praw nabytych, należy uznać ją za niekorzystną dla korzystających z tego rodzaju amortyzacji.

17	Art. 1 pkt 38	Art. 24a ust. 1e–1f (dodawane) ustawy o PIT	Rzecznik MŚP	<p>Przesyłanie ksiąg i ewidencji za pomocą środków komunikacji elektronicznej, co do zasady zasługuje na poparcie, jeżeli jego efektem ma być zmniejszona ilość kontroli u podatników i zapewnienie efektywności działania organów KAS. Jednakże projektując przepisy wprowadzające nowe, bardzo daleko idące, obowiązki dla podatników, należy mieć na uwadze możliwości analityczne KAS oraz możliwości wykorzystania wyników analiz przez organy podatkowe.</p> <p>Należy ocenić, że już na etapie projektowania przepisów o przysyłaniu ksiąg i ewidencji za pomocą środków komunikacji elektronicznej należy przedstawić opinii publicznej, w jaki sposób organy KAS zamierzają te informacje wykorzystać, jakie są możliwości analityczne i jaki będzie zysk dla podatników oraz KAS dzięki wdrożeniu tego pomysłu.</p> <p>Samo zbieranie informacji od podatników nie gwarantuje żadnego uzysku z wdrożenia nowego obowiązku. Dane z ewidencji i ksiąg należy odpowiednio analizować, należy stworzyć odpowiednie algorytmy przetwarzania Big Data, należy określić cele tych analiz oraz możliwości analiz. Należy stworzyć procedury i dostosować do nich organizację urzędów skarbowych, do sprawnego wykorzystywania efektów analiz prowadzonych centralnie przez KAS. Dopiero tak przeprowadzona analiza powinna być wstępem do projektowania nowego obowiązku dla podatników, w przeciwnym razie nowy pomysł – przeprowadzony w sposób odwrotny, a więc wyjście od przepisów do analizy danych otrzymywanych co miesiąc przez KAS – może okazać się działaniem iluzorycznym i w zasadzie zbędnym.</p> <p>Rzecznik postuluje o przedstawienie w uzasadnieniu do Projektu oraz w OSR analizie, w jaki sposób nowo pozyskiwane dane mają być efektywnie wykorzystywane przez organy KAS.</p>
18.	Art. 13 pkt 5	Art. 81 ust. 2d ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanej ze środków publicznych	Rzecznik MŚP	<p>Projektowana zmiana wprowadza także nowy model ustalania wysokości składki dla osób prowadzących pozarolniczą działalność gospodarczą opłacających podatek dochodowy w formie ryczałtu od przychodów ewidencjonowanych.</p> <p>W tym przypadku podstawa wymiaru składki na ubezpieczenie zdrowotne tych osób została powiązana z osiąganymi przez nich przychodami i ustalona jako 1/3 stawki ryczałtu od przychodów ewidencjonowanych. Projektowana regulacja wpłynie znacząco na poziom obciążeń publicznoprawnych znacznej grupy osób prowadzących pozarolniczą działalność gospodarczą opłacających podatek dochodowy w formie ryczałtu od przychodów ewidencjonowanych.</p>

Warszawa, 9 czerwca 2021 r.
KL/228/166/AZ/2021

Pan

Adam Abramowicz

Rzecznik Małych i Średnich Przedsiębiorców

Biuro Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców

Rada Przedsiębiorców przy Rzeczniku Małych i Średnich Przedsiębiorców

Szanowny Panie Rzeczniku,

w związku ze skierowaniem przedstawionego przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej projektu ustawy o zmianie ustawy o usługach płatniczych (druk nr. 1221) do Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców, Konfederacja Lewiatan przedstawia niniejsze stanowisko.

Uprzejmie proszę o zapoznanie się z przedstawionymi uwagami oraz o rozważenie ich uwzględnienia w toku prac nad wyżej wskazanym projektem ustawy.

Z poważaniem,

Maciej Witucki

Prezydent Konfederacji Lewiatan

Załącznik:

Stanowisko Konfederacji Lewiatan w przedmiocie przedstawionego przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej projektu ustawy o zmianie ustawy o usługach płatniczych (druk nr 1221).

member of **BUSINESSEUROPE**

Konfederacja Lewiatan
ul. Zbyszka Cybulskiego 3
00-727 Warszawa

tel. (+48) 22 55 99 900
fax (+48) 22 55 99 910
lewiatan@konfederacjalewiatan.pl
www.konfederacjalewiatan.pl

NIP 5262353400
KRS 0000053779
Sąd Rejonowy dla
m.st. Warszawy w Warszawie
XIII Wydział Gospodarczy KRS

Stanowisko Konfederacji Lewiatan w przedmiocie przedstawionego przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej projektu ustawy o zmianie ustawy o usługach płatniczych (druk nr 1221), dalej określanego, jako „Projekt”

Zidentyfikowane problemy oraz proponowane rozwiązania

Projekt wymaga pogłębionej analizy – dotychczasowa wskazuje na ryzyko, iż Projekt w obecnej treści może wywoływać negatywne skutki uboczne w sektorach gospodarki. Niniejsze stanowisko dotyczy trzech zidentyfikowanych problemów oraz propozycji ich rozwiązania.

1. Bezpieczeństwo kierowców zawodowych

Zidentyfikowany problem: Projekt w obecnej treści spowodowałby spadek bezpieczeństwa pracowników (kierowców) dokonujących przewozów drogowych osób.

Proponowane rozwiązanie: dodanie pkt. 4, po pkt. 3, do projektowanego art. 59ea ust. 2: „4) w płatnościach dokonywanych poza siedzibą rejestrową akceptanta lub poza siedzibą rejestrową oddziału akceptanta.”.

2. Funkcjonowanie kas samoobsługowych

Zidentyfikowany problem: Poważne wątpliwości interpretacyjne czy wyłączenie w Projekcie obejmuje kasy samoobsługowe, jeśli znajdują się one w tym samym sklepie obok kas obsługiwanych przez pracowników, a klientom, którzy z nich korzystają wyznaczony jest pracownik do ewentualnej pomocy.

Proponowane rozwiązanie: dodanie pkt. 5, po dodanym pkt. 4, do projektowanego art. 59ea ust. 2: „5) w przypadku dokonywania transakcji z użyciem kas samoobsługowych”

3. Brak możliwości wydania reszty

Zidentyfikowany problem: Obowiązek przyjmowania banknotów i monet nawet w przypadku, gdy konsument płaci kwotą wyższą niż wartość zakupu, a nie istnieje możliwość wydania reszty.

Proponowane rozwiązanie: dodanie pkt. 6, po dodanym pkt. 5, do projektowanego art. 59ea ust. 2: „6) w razie dokonywania zapłaty w kwocie wyższej niż wartość zakupu”

Na kolejnej stronie znajduje się uzasadnienie wyżej wskazanych rozwiązań.

member of EUROPE

Konfederacja Lewiatan
ul. Zbyszka Cybulskiego 3
00-727 Warszawa

tel.(+48) 22 55 99 900
fax (+48) 22 55 99 910
lewiatan@konfederacjalewiatan.pl
www.konfederacjalewiatan.pl

NIP 5262353400
KRS 0000053779
Sąd Rejonowy dla
m.st. Warszawy w Warszawie
XIII Wydział Gospodarczy KRS

Uzasadnienie rozwiązania dot. problemu nr. 1 „Bezpieczeństwo kierowców zawodowych”

Bezpieczeństwo pracowników

Kierowcy, przyjmując płatności gotówkowe za sprzedaż biletów na takie przewozy i przechowując otrzymane środki pieniężne w swoich kabinach, niejednokrotnie narażeni są na niebezpieczeństwo skierowania przeciwko nim różnego rodzaju czynów zabronionych. Nadmienić należy również, że kierowcy wykonujący przewozy drogowe osób, świadczą pracę niejednokrotnie w późnych godzinach wieczornych, a także nocnych, często w miejscach odosobnionych, zapewniając dojazd mieszkańcom małych miejscowości. Ograniczenie płatności do płatności bezgotówkowych zwiększa bezpieczeństwo kierowców i pasażerów tj. zniechęca potencjalnych sprawców przestępstw do ich dokonania (brak dostępu do gotówki uniemożliwia jej kradzież, dokonanie napadu itp.) . Tym samym uzasadnieniem powyższego rozwiązania jest przede wszystkim zapewnienie bezpieczeństwa pracownikom świadczącym pracę poza siedzibą główną lub oddziału przedsiębiorcy, które jest szczególnie istotne w przypadku wykonywania przewozów drogowych osób.

Realizacja uzasadnienia Projektu

Ponadto proponowane rozwiązanie jest zgodne z postulatami wskazanymi w uzasadnieniu projektu, w którym wskazuje się, iż ratio legis wprowadzenia wyjątków jest m.in. brak możliwości odpowiedniego zabezpieczenia otrzymanych środków pieniężnych w gotówce oraz zapewnienie równowagi pomiędzy interesami uczestników obrotu gospodarczego.

Proponowane rozwiązanie wskazanego wyżej problemu

Proponowane rozwiązanie wskazanego wyżej problemu dotyczy rozszerzenia katalogu wyjątków od projektowanego nakazu stosowania płatności gotówkowych i dopuszczenia płatności bezgotówkowych, jeżeli będą one obsługiwane przez pracowników, poza siedzibą rejestrową przedsiębiorcy (akceptanta) lub poza siedzibą rejestrową oddziału przedsiębiorcy, który prowadzi działalność gospodarczą w Polsce. W efekcie proponowane rozwiązanie obejmuje dodanie pkt. 4, po pkt. 3, do projektowanego art. 59ea ust. 2: „4) w płatnościach dokonywanych poza siedzibą rejestrową akceptanta lub poza siedzibą rejestrową oddziału akceptanta.”.

Uzasadnienie rozwiązania dot. problemu nr. 2 „Funkcjonowanie kas samoobsługowych”

Wątpliwości interpretacyjne

Należy wskazać, iż projektodawca trafnie określa, że obowiązek kreowany w Projekcie nie będzie miał zastosowania w działalności prowadzonej w sieci Internet czy w miejscu prowadzenia działalności bez obecności personelu. Jednakże wykładnia wyłączenia, które wskazuje, że ww. obowiązku nie stosuje się

„w miejscu prowadzenia działalności bez obecności personelu”, budzi wątpliwości czy rzeczzone wyłączenie stosuje się także w przypadku dokonywania przez klientów transakcji w placówce handlowej za pomocą tzw. kas samoobsługowych, które nie posiadają technicznych możliwości do przyjmowania gotówki, przy zastrzeżeniu, że przedsiębiorca prowadzi w tej samej placówce także sprzedaż za pomocą kas standardowych – tj. obsługiwanych przez pracowników, a nadto wyznacza osobnego pracownika do asystowania klientom podczas transakcji z użyciem kas samoobsługowych (pomoc w obsłudze, weryfikacja wieku w razie nabywania napojów alkoholowych), co implikuje obecność personelu w miejscu prowadzenia działalności.

Literalna wykładnia wyjątku zawartego w projektowanym art. 59ea ust. 2 pkt 2 ze względu na okoliczność w postaci obecności personelu w miejscu prowadzenia działalności może prowadzić do uznania, że przedsiębiorca w wyżej przedstawionym przypadku zobowiązany byłby do akceptacji płatności gotówkowych w przypadku dokonania transakcji z użyciem kasy samoobsługowej. Niemniej, taka transakcja byłaby po prostu niemożliwa z powodu braku technicznych możliwości dokonania płatności gotówkowych z użyciem takich kas – ze względu na fakt, że takie kasy nie posiadają możliwości przyjęcia gotówki, a tylko i wyłącznie terminale do płatności bezgotówkowych. Prowadziłoby to, zatem do sytuacji kreującej niezamierzony przez projektodawcę negatywny skutek gospodarczy - uniemożliwienie zastosowania kas samoobsługowych.

W efekcie proponowane rozwiązanie obejmuje dodanie pkt. 5, po dodanym pkt. 4, do projektowanego art. 59ea ust. 2; „5) w przypadku dokonywania transakcji z użyciem kas samoobsługowych”

Uzasadnienie rozwiązania dot. problemu nr. 3 „Brak możliwości wydania reszty”

Sytuacja losowa w postaci braku możliwości wydania reszty

Zgodnie z uzasadnieniem Projektu: „Z kolei w prawie francuskim obowiązuje zasada *faire l'appoint*, która oznacza, że przedsiębiorca może poprosić klienta o dokonanie zapłaty gotówką „równa odliczoną” w sytuacji, gdy nie posiada on banknotów ani monet w celu wydania reszty”. Należy wskazać, iż zasadne jest wprowadzenie rzeczonej regulacji również w polskim prawie. Projekt w obecnym kształcie prowadziłby do konieczności akceptacji płatności gotówkowej nawet, gdy odmowa przyjęcia gotówki wynikałaby tylko i wyłącznie ze względów pragmatycznych tj. braku możliwości wydania reszty. Byłaby to sytuacja wprowadzająca problemy praktyczne zarówno dla konsumenta, jak i dla przedsiębiorcy.

W efekcie proponowane rozwiązanie obejmuje dodanie pkt. 6, po dodanym pkt. 5, do projektowanego art. 59ea ust. 2; „6) w razie dokonywania zapłaty w kwocie wyższej niż wartość zakupu”

Konfederacja Lewiatan, KL/228/166/AZ/2021

rada.przedsiębiorcow@rzecznikmsp.gov.pl

Od: Maciej Ptaszynski <maciej.ptaszynski@pih.org.pl>
Wysłano: poniedziałek, 14 czerwca 2021 15:28
Do: rada.przedsiębiorcow@rzecznikmsp.gov.pl
Temat: RE: Konsultacje RMSP - projekt nowelizacji ustawy o usługach płatniczych (nr 1221) SUPLEMENT

Stan flagi: Oflagowane

Witam,

[Redacted]
 [Redacted] *Uzasadnienie do projektu ustawy o zmianie ustawy o usługach płatniczych*
 [Redacted] *z dnia 8 czerwca 2021 r.*
 [Redacted] *Maciej Ptaszynski*

Z poważaniem

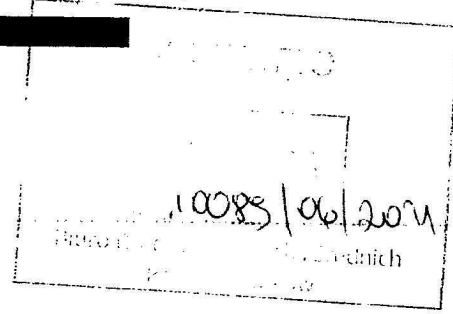
Maciej Ptaszyński

From: Maciej Ptaszynski [mailto:maciej.ptaszynski@pih.org.pl]

Sent: Monday, June 14, 2021 1:24 PM

To: 'rada.przedsiębiorcow@rzecznikmsp.gov.pl'

Subject: RE: Konsultacje RMSP - projekt nowelizacji ustawy o usługach płatniczych (nr 1221)

Szanowni Państwo,

W odpowiedzi na zaproszenie Rzecznika MŚP z dnia 8 czerwca 2021, do konsultacji projektu ustawy o zmianie ustawy o usługach płatniczych (druk nr 1221) Polska Izba Handlu przesyła swoje uwagi.

Kwestia uregulowania statusu prawnego akceptacji znaków pieniężnych emitowanych przez NBP jest istotna i możliwość zapewnienia akceptacji gotówki w punktach handlowo-usługowych jest sprawą ważną i potrzebną, natomiast należy zwrócić uwagę iż zgodnie dostępnymi danymi 79 % Polaków płaci w punktach handlowo-usługowych za pomocą kart i innych form płatności bezgotówkowej*.

Ponadto w przestrzeni publicznej dostępne są informacje iż „75 proc. Polaków posiadających karty w polskich bankach deklaruje, że płaci częściej kartą niż gotówką. Prawie 90 proc. posiadaczy kart płaci zbliżeniowo. Aż 48 proc. posiadaczy kart płatniczych twierdzi, że obecnie częściej płaci zbliżeniowo i wynika to bezpośrednio z obawy przed zakażeniem (COVID-19 przyp). Zwiększenie częstotliwości płacenia kartami zbliżeniowymi widoczne jest w grupie najstarszej, najbardziej zagrożonej. Dodatkowym impulsem do przyspieszenia tego trendu było podniesienie (20.03.2020) limitu płatności do 100 zł. Dotychczas (od 2017 r.) limit był na poziomie 50 zł, choć zdecydowana większość (85 proc.) transakcji kartowych na kwoty powyżej 50 zł, realizowana była w technologii zbliżeniowej. Według danych NBP, Polska należy do liderów płatności zbliżeniowych. Tylko Czesi robią to częściej (93 proc.), wyprzedziliśmy tymczasem Węgry i Słowację. Niemcy z 17-procentowym udziałem zbliżeniówek w transakcjach nie mogą się równać. Podobnie Szwedzi, gdzie ten udział wynosi 12 proc.**

Biorąc zatem pod uwagę powyższe dane, logiczne wydaje się wprowadzenie także zapisu zapewniającego ustawową możliwość akceptacji płatności bezgotówkowych na równi z gotówką aby zapewnić równy dostęp do handlu i usług wszystkim klientom bez względu na preferowaną przez nich formę płatności, co zapewni wymagany przez art. 32 ust. 2 Konstytucji RP brak dyskryminacji w życiu gospodarczym.

Warto także zwrócić uwagę na potrzebę podjęcia działań w kierunku obniżenia kosztów płatności bezgotówkowych dla przedsiębiorców zarówno w zakresie opłat interchange jak i innych składowych opłaty akceptanta (MSC) co

powinno przyczynić się do rozwoju płatności bezgotówkowych oraz szerszej ich dostępności i opłacalności dla przedsiębiorców.

uzupełnienie stanowiska:

Polska Izba Handlu oczywiście zdaje sobie sprawę, iż w działaniach na rzecz upowszechniania płatności bezgotówkowych należy wziąć pod uwagę fakt iż od strony społecznej temat ten jest złożony i wprowadzenie w pełni powszechnej akceptacji płatności bezgotówkowych musi być poprzedzone odpowiednim obniżeniem wspomnianych kosztów MSC dla akceptantów do poziomu gwarantującego im zachowanie rentowności prowadzonej działalności. Nie można zatem oczywiście wymuszać akceptacji płatności bezgotówkowych w sytuacji gdzie mogłoby to doprowadzić zachwiania rentowności najmniejszych podmiotów gospodarczych poprzez nadmierne obciążenie ich marży przez wzrost kosztów wynikających z wdrożenia płatności bezgotówkowe. W tym punkcie ponownie niezwykle ważną staje się kwestia obniżenia interchange oraz całej MSC w sposób zapewniający rentowność także najmniejszym podmiotom.

* <https://www.wirtualnemedi.pl/artykul/79-proc-polakow-placi-karta-22-proc-udostepnia-innym-pin-i-login-bankowy>
**<https://www.wiadomoscihandlowe.pl/artykul/75-proc-polakow-czesciej-placi-karta-niz-gotowka-wzrosla-tez-aktywnosc-hakerow>

Z poważaniem

Maciej Ptaszyński

From: rada.przedsiębiorców@rzecznikmsp.gov.pl [mailto:rada.przedsiębiorców@rzecznikmsp.gov.pl]
Sent: Tuesday, June 08, 2021 4:48 PM
To: rada.przedsiębiorców@rzecznikmsp.gov.pl
Subject: Konsultacje RMSP - projekt nowelizacji ustawy o usługach płatniczych (nr 1221)

Szanowni Państwo,

Uprzejmie informuję, że Rzecznik MŚP otrzymał do konsultacji projekt ustawy o zmianie ustawy o usługach płatniczych (druk nr 1221)

Opis projektu:

- Podstawowym celem ustawy o zmianie ustawy o usługach płatniczych jest uregulowanie statusu prawnego akceptacji znaków pieniężnych emitowanych przez Narodowy Bank Polski. Propozycja zmiany ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych i dodania do niej art. 59ea ust. 1 eliminuje możliwość ograniczania przez akceptantów oferty zawarcia umowy sprzedaży lub świadczenia usług do konsumentów, którzy dokonają zapłaty wyłącznie w formie bezgotówkowej. W opinii projektodawcy analiza obecnie obowiązujących przepisów prawa wskazuje, że ustawodawca nie zdecydował się dotychczas na wprowadzenie obowiązku akceptowania płatności gotówkowych przez podmioty prowadzące działalność gospodarczą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. W sytuacji kryzysowej, np. w trwającym obecnie okresie epidemii koronawirusa, problem braku akceptowania gotówki w punktach handlowo-usługowych może mieć bowiem szczególnie istotne znaczenie dla osób w podeszłym wieku oraz osób z różnymi niepełnosprawnościami, które mogą mieć w związku z tym poważne problemy z zaspokojeniem podstawowych potrzeb życiowych, jak zakup żywności czy leków. W związku z rozwojem epidemii, przykłady stosowania tego rodzaju praktyk przez przedsiębiorców stają się coraz powszechniejsze. Brak akceptowania banknotów i monet w takich punktach handlowo-usługowych, jak np. sklepy spożywcze i apteki powinien być zatem uznany za sprzeczny z zasadami współżycia społecznego.
- Brak możliwości odmowy przyjęcia zapłaty znakami pieniężnymi emitowanymi przez NBP przez akceptanta nie będzie miał charakteru bezwarunkowego. Przewidziano w tej materii następujące wyłączenia: przedmiotowy nakaz nie będzie miał zastosowania w przypadku działalności prowadzonej przez akceptanta w sieci Internet (jeśli działalność jest prowadzona także w sieci Internet, to wówczas wyłączenie będzie odnosić się tylko do niej), jeśli akceptant prowadzi działalność w miejscu bez obecności personelu, a także w trakcie imprezy masowej w

rozumieniu art. 3 pkt 1 ustawy z dnia 20 marca 2009 r. o bezpieczeństwie imprez masowych, jeśli akceptant zamieści stosowną informację w regulaminie tej imprezy.

Link do projektu na stronie Sejmu: <https://www.sejm.gov.pl/Sejm9.nsf/PrzebiegProc.xsp?nr=1221>

Wszelkie uwagi, wnioski i komentarze można nadsyłać do dnia 14.06.2021 r. na adres:
rada.przedsiębiorcow@rzecznikmsp.gov.pl

Z poważaniem

Biuro Rzecznika
Małych i Średnich Przedsiębiorców

Paweł Pawluczuk
Referent w Zespole ds. obsługi Rady Przedsiębiorców
e-mail: : rada.przedsiębiorcow@rzecznikmsp.gov.pl
tel. 22 123 70 82

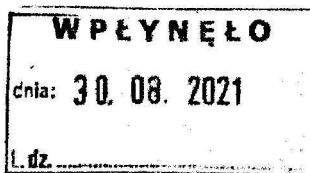
Biuro Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców
ul. Wilcza 46 | 00-679 Warszawa
www.rzecznikmsp.gov.pl

Administratorem Państwa danych osobowych jest Rzecznik Małych i Średnich Przedsiębiorców z siedzibą w Warszawie. Dane osobowe będą przetwarzane w celu prowadzenia korespondencji, archiwalnych i dowodowych. Więcej informacji na temat przetwarzania danych osobowych oraz przysługujących Państwu praw znajduje się w pod adresem <https://rzecznikmsp.gov.pl/kontakt/#rodo>.

Kraków, dnia 25 sierpnia 2021 roku

Platinum Wellness sp. z o.o.

z siedzibą w Krakowie
ul. Juliusza Lea 116
30-133 Kraków
NIP: 6772356421
REGON: 121499796

Sz. P. Adam Abramowicz
Rzecznik Małych i Średnich Przedsiębiorców
Terenowe Biuro Rzecznika Małych i Średnich
Przedsiębiorców w Krakowie
ul. Kanonicza 11,
31-002 Kraków

Szanowny Panie Rzeczniku,

Działając imieniem spółki Platinum Wellness sp. z o.o. z siedzibą w Krakowie, przy ul. Juliusza Lea 116, 30-133 Kraków, wpisanej do rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego prowadzonego przez Sąd Rejonowy dla Krakowa - Śródmieścia w Krakowie, XI Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem KRS: 0000383004, NIP: 6772356421, REGON: 121499796, posiadającej kapitał zakładowy 3.110.000,00 złotych (dalej: „Spółka”), jako Prezes Zarządu uprawniony do samodzielnej reprezentacji Spółki, zwracam się do Pana Rzecznika z apelem o wsparcie opisanych w niniejszym piśmie postulatów i udział w procesie legislacyjnym dotyczącym prezydenckiego projektu ustawy o zmianie ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (druk sejmowy nr 1221) poprzez zaopiniowanie ww. aktu normatywnego z uwzględnieniem następujących argumentów.

Opisany powyżej projekt ustawy zmieniającej zawiera propozycję dodania w ustawie z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych art. 59ea, zgodnie z którym konsument powinien mieć każdorazowo zagwarantowaną możliwość płatności w formie gotówkowej. Propozycja ta uzasadniana jest zwyczajami płatniczymi oraz potrzebą zapewnienia możliwości korzystania przez wszystkie grupy społeczne (w tym seniorów) z preferowanych przez nie form płatności, w tym płatności gotówkowych. Zaproponowane brzmienie art. 59ea nowelizowanej ustawy zawiera wąsko zakreślone wyjątki od stosowania obowiązku akceptacji płatności gotówkowych. Należy stwierdzić, że redakcja ww. przepisu, a w szczególności nietrafiony sposób zdefiniowania wyjątków od obowiązku akceptacji płatności gotówkowych może przysporzyć wielu kłopotów interpretacyjnych, a także postawić sporą grupę przedsiębiorców w trudnej sytuacji, co zostało szczegółowo uzasadnione poniżej.

Należy podkreślić, że wprowadzenie wyjątku opisanego w proponowanym brzmieniu art. 59ea ust. 2 pkt. 2) ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 o usługach płatniczych, jest wadliwe, ponieważ wskazuje na wyłączenie obowiązku akceptacji płatności gotówkowych w miejscu prowadzenia działalności bez obecności personelu, nie zawiera natomiast doprecyzowania, o jaki personel chodzi. W przypadku obecności w lokalu przedsiębiorcy personelu uprawnionego i

przeszkolonego do obsługi kasy fiskalnej ww. regulacja nie budzi wątpliwości. Natomiast brak opisanego powyżej doprecyzowania prowadzi do wniosku, że przedsiębiorca jest zobowiązany do akceptacji płatności gotówkowych także w przypadku przebywania w jego lokalu jakiegokolwiek personelu, dla przykładu osób sprzątających czy pilnujących bezpieczeństwa. Z pewnością jest to zbyt szerokie zakreślenie tego obowiązku, które uderzy w sporą grupę przedsiębiorców prowadzących lokale w dużej mierze samoobsługowe. Do takiej grupy zalicza się m.in. przedsiębiorcy prowadzący samoobsługowe kluby fitness (w tym Spółka). W znacznej większości przypadków takie przedsiębiorstwa zorganizowane są w ramach modelu low cost (low budget), co wiąże się z ograniczeniem zatrudnionego personelu do niezbędnego minimum, nie ma więc przystosowanej recepcji i osób ją obsługujących, a klienci wszelkie formalności związane z karnetami (w tym płatności) załatwiają za pomocą samoobsługowych kiosków obsługujących płatności bezgotówkowe bądź za pomocą sieci Internet. Nie ulega jednak wątpliwości, że nawet w najbardziej zautomatyzowanych lokalach znajduje się personel, jak np. wspomniane powyżej osoby sprząające czy osoby pilnujące bezpieczeństwa i porządku na terenie lokalu. Wprowadzenie obowiązku akceptacji płatności gotówkowych w przypadku takich lokali (wyłącznie z uwagi na przebywanie w tym lokalu jakiegokolwiek personelu) będzie prowadzić do absurdalnej sytuacji, w której przedsiębiorca zmuszony będzie do zatrudnienia dodatkowego personelu przeznaczonego wyłącznie do obsługi płatności gotówkowych (co w sposób oczywisty wpłynie także na cenę karnetów). W rezultacie doprowadzi to do zaburzenia całego modelu biznesowego low cost (low budget), w rzeczywistości uniemożliwiając prowadzenie działalności w ramach tego modelu. Należy więc stwierdzić, że ww. regulacja w zaproponowanym brzmieniu w sposób pośredni może naruszyć zasadę wolności gospodarczej w Polsce.

Nie bez znaczenia jest także fakt, że przedsiębiorcy działający dotąd w ramach modelu prowadzenia lokalu w przeważającej mierze samoobsługowego, dostosowując lokal do takiej działalności inwestują w sprzęt i automaty umożliwiające płatności bezgotówkowe i bezobsługowe (takie jak np. kioski do sprzedaży karnetów w klubach fitness). Tego typu wyposażenie jest bardzo kosztowne i wymaga dużych inwestycji ze strony przedsiębiorcy, amortyzowanej przez lata prowadzenia działalności gospodarczej. Wejście w życie omawianego przepisu sprawi, że ww. sprzęt straci swoją wartość lub zostanie ona zdecydowanie zmniejszona, co znacząco i negatywnie wpłynie na interesy przedsiębiorców. Projektowana zmiana w zaproponowanym brzmieniu wpłynie też na lokale całodobowe, ponieważ wprowadzi konieczność całodobowej obsługi recepcji (podczas gdy w wielu przypadkach obsługa recepcji dostępna jest w określonych godzinach, zaś przez całą dobę na terenie obiektu przebywa tylko osoba pilnująca porządku i bezpieczeństwa).

Aby ograniczyć opisane powyżej szkodliwe oddziaływanie przepisu art. 59ea ww. ustawy należałoby przeredagować wyjątek opisany w art. 59ea ust. 2 pkt. 2) ww. ustawy poprzez doprecyzowanie, że obowiązek akceptacji płatności gotówkowych nie ma zastosowania w miejscu prowadzenia działalności bez obecności personelu przeznaczonego do obsługi kasy fiskalnej.

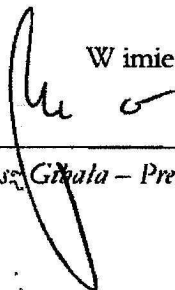
Kolejnych problemów interpretacyjnych może przysporzyć redakcja art. 59ea ust. 2 pkt. 1) ww. ustawy nowelizowanej, tj. określenie wyjątku od stosowania obowiązku akceptacji płatności gotówkowych w przypadku „działalności prowadzonej w sieci Internet”. Jest to zapis

bardzo ogólny, stwarzający pole do nadużyć, a także mogący powodować wątpliwości czy znajduje zastosowanie do sprzedaży towarów i usług za pomocą sieci Internet, podczas gdy sama działalność prowadzona jest także poza siecią Internet. W uzasadnieniu do omawianego projektu ustawy Projektodawcy zawarli co prawda wyraźne zastrzeżenie, że jeżeli działalność jest prowadzona także w sieci Internet, to wówczas wyłączenie będzie odnosić się tylko do niej, wskazując na intencję Projektodawców co do zakresu stosowania wyjątku, jednakże bardziej trafnym rozwiązaniem, chroniącym w sposób właściwy interesy przedsiębiorców i konsumentów byłoby doprecyzowanie, że **obowiązek akceptacji płatności gotówkowych nie ma zastosowania w przypadku działalności prowadzonej w sieci Internet, a także w przypadku sprzedaży towarów i usług za pomocą sieci Internet.**

W dalszej kolejności należy także zaznaczyć, że wprowadzanie do lokalu dodatkowego personelu i intensyfikowanie kontaktów międzyludzkich związanych z obowiązkową obsługą płatności gotówkowych w dobie pandemii koronawirusa nie jest działaniem pożądanym. Lokale samoobsługowe, w których nie występują płatności gotówkowe są z pewnością bezpieczniejszym wyborem w czasie pandemii, a przedsiębiorcy działający w ramach takich lokali dokładają wszelkich starań by ich działalności nie były obejmowane zakazami wprowadzanymi w związku z COVID-19. W tym kontekście należy także podkreślić, że Ministerstwo Finansów w związku z rozwojem pandemii koronawirusa rekomendowało wybór płatności bezgotówkowych, wskazując na większe bezpieczeństwo takich transakcji. Nałożenie na ww. przedsiębiorców obowiązku wprowadzenia recepcji obsługującej płatności gotówkowe doprowadzi do pogorszenia ich sytuacji, pozbawiając takich przedsiębiorców atutu w postaci oferowania bezpieczniejszej, zautomatyzowanej obsługi bez personelu.

Z uwagi na podniesione powyżej okoliczności ponownie zwracam się z apelem do Pana Rzecznika o podjęcie działań w celu przedstawienia powyższych argumentów w ramach prac legislacyjnych nad ww. projektem ustawy. Proponowana zmiana wpłynie negatywnie na interesy wielu przedsiębiorców, a także będzie oddziaływać w sposób istotny na zasady prowadzenia działalności gospodarczej w Polsce, wpływając także w sposób pośredni na naczelną zasadę wolności działalności gospodarczej, w związku z czym interwencja Pana Rzecznika w niniejszej sprawie jest nieodzowna.

W imieniu Spółki:

Bartosz Gikala – Prezes Zarządu

Załączniki:

Oświadczenie o statusie przedsiębiorcy